

ESIPUHE - PROLOGI - EVANKELIUMIN TIIVISTELMÄ

Joh. 1:1-18

1. *Alussa oli Sana. Sana oli Jumalan luona, ja Sana oli Jumala.*
2. Hän oli alussa Jumalan luona.
3. Kaikki on syntynyt hänen kauttaan. Ilman häntä ei ole syntynyt mitään, mikä syntynyt on.
4. Hänessä oli elämä, ja elämä oli ihmisten valo.
5. Valo loistaa pimeydessä, eikä pimeys ole saanut sitä valtaansa.
6. Tuli mies, Jumalan lähettämä. Hänen nimensä oli Johannes.
7. Hän tuli todistajaksi, todistamaan valosta, jotta kaikki uskoisivat hänen kauttaan.
8. Ei hän ollut se valo, vaan hän tuli todistamaan valosta.
9. Todellinen valo, joka valaisee jokaisen ihmisen, oli tulossa maailmaan.
10. Maailmassa hän oli, ja maailma oli hänen kauttaan syntynyt, mutta maailma ei tuntenut häntä.
11. Hän tuli omaan maahansa, mutta hänen omansa eivät ottaneet häntä vastaan.
12. Mutta kaikille, jotka ottivat hänet vas-

taan, hän antoi oikeuden tulla Jumalan lapsiksi, niille, jotka uskovat hänen nimeensä.

13. He eivät ole syntyneet verestä, eivät lihan tahdosta eivätkä miehen tahdosta vaan Jumalasta.

14. Sana tuli lihaksi ja asui meidän keskelämme. Me katselimme hänen kirkkauttaan, sellaista kirkkautta kuin ainutsyntyisellä Pojalla on Isältä, ja hän oli täynnä armoa ja totuutta.

15. Johannes todisti hänestä ja huusi: "Tämä on se, josta minä sanoin: se, joka tulee minun jäljessäni, on minua edellä, sillä hän oli olemassa ennen minua."

16. Hänen täyteydestään me kaikki olemme saaneet osamme ja armoa armon lisäksi,

17. sillä laki on annettu Mooseksen kautta, armo ja totuus ovat tulleet Jeesuksen Kristuksen kautta.

18. Jumalaa ei ole kukaan milloinkaan nähnyt. Ainutsyntyinen Jumala, joka on Isän rinnalla, on hänet ilmoittanut.

Kuka on Jeesus Kristus?

Jokainen ihminen kyselee ainakin jossain elämänsä vaiheessa seuraavia kysymyksiä: Kuka minä olen? Miksi olen syntynyt? Mikä on olemassaoloni ja elämäni tarkoitus? Miksi kaikki havaitsemani on olemassa? Kuka tai mikä on kaiken tämän aiheuttaja? Miksi minä en voi elää niin kuin haluaisin? Miksi kärsin syyllisyydestä ja peloista? Miksi ympärilläni on käsittämättömän paljon pahuutta ja kärsimystä? Mitä minulle tapahtuu kun kuolen? Mistä löytäisin rakkauden, joka voisi tyydyttää sydämeni syvimmän kaipuun? Mistä löytyisi totuus? Onko Jumalaa? Jos on niin kuka ja millainen Hän on?

Kun japanilainen teini kyselee näitä, hän saa usein vanhemmiltaan tai opettajiltaan vastauksen: Älä kysele liian vaikeita? Keskity opintoihisi, jotta menestyisit elämässäsi? Vain 11% japanilaisista kertoo löytäneensä tarkoituksen elämäänsä. Mikähän mahtanee olla suomalaisten nuorten vastaava prosentti?

Viime kädessä kaikkiin noihin kysymyksiin löytyy vastaus, niin pian kuin ihmiselle selviää, kuka Jeesus on? Silloin kysymys: Mikä on elämäni tarkoitus? Muuttuu muotoon: "Ketä varten minut on luotu? Ketä varten saan elää nyt ja ikuisesti?"

Kun Jeesuksen opetuslapset olivat vaeltaneet kolme vuotta Hänen seurassaan, nähneet Jeesuksen tekoja ja kuulleet Hänen opetustaan, Jeesus teki heille kysymyksen: "Kenen ihmiset sanovat minun olevan?" Ja sitten "Kenen te sanotte minun olevan?" Jeesus kutsui heistä esiin uskontunnustuksen: "Sinä olet Kristus, elävän Jumalan Poika!" Tätä uskontunnustusta eri muodoissaan ovat uskovat kristityt tois-

taneet siitä lähtien ja toistavat edelleen. Sillä he tietävät, että mitään muuta todellista vastausta heidän kysymyksiinsä ei löydy kuin Jeesuksesta Kristuksesta.

Jos kysyt keskivertojapanilaiselta, kuka Jeesus on, useimmiten vastaus on: Kristin-usko nimisen uskonnon perustaja. Jotkut, jotka tietävät vähän enemmän saattavat lisätä, että Jeesus oli suuri persoona ja Hänen eettiset opetuksensa ovat vailla vertaakaan. Mutta heille Jeesus on kuitenkin vain eräs ihminen historian lehdistä, verrattavissa moniin muihin uskontojen perustajiin. Kun sitten hiukan jaamme heille Jeesuksen "Minä olen" julistuksia Johanneksen evankeliumista, sellaisia kuten "Minä olen ylösnousemus ja elämä" he joutuvat tekemään valinnan: Joko Jeesus on se, mitä Hän väittää olevansa, tai Hän on poikkeuksellisen suuruudenhullu mies.

Johanneksen evankeliumin ydinsanoma on siinä, kuka Jeesus Kristus on ja se, että koko elämämme ja iankaikkisuutemme riippuu siitä, millainen suhteemme Häneen on. Siksi meillekin on elämän ja kuoleman kysymys oppia tuntemaan Jeesus Kristus. Jos hylkäämme Hänet, hylkäämme elämän. Jos pääsemme Hänen yhteyteensä, löydämme valon, meistä tulee Jumalan lapsia ja iankaikkisen elämän perillisiä.

Jumala ihmiseksi 1:1,14,18

Johanneksen evankeliumin prologi on yhteenveto koko evankeliumikirjan sisällöstä. Se ei siis ole vain jonkinmoinen johdanto, vaan sisältää koko Johanneksen sanoman. Kaikki mikä sen jälkeen tulee todistaa vain ensimmäisen luvun 18 ensimmäisen jakeen sisältöä todeksi. Jeesuksen tunnusteet, Jeesuksen suuret "Minä olen" julistukset, Hänen kärsimyksensä ja ylösnousemuksensa kaikki todistavat todeksi sen, että "Jeesus on Kristus, Jumalan Poika!"

Prologi muodostuu kolmesta keskeistä lauseesta jakeissa 1,14 ja 18, joiden väliin sijoittuu kolme selittävää osuutta. Keskeiset lauseet kuuluvat:

1. Alussa oli Sana,

Sana oli Jumalan luona,

ja Sana oli Jumala.

14. Sana tuli ihmiseksi

ja asui keskuudessamme.

Hän oli täynnä armoa ja totuutta.

18. Ei kukaan ole Jumalaa milloinkaan nähnyt.

Ainokainen Poika, joka on Isän helmassa, on hänet ilmoittanut.

1. ja 14. jakeet sisältävät molemmat kolme lausetta, jotka liittyvät toisiinsa läheisesti. Ne voitaisiin lomittaa toisiinsa, eikä merkitys muuttuisi mitenkään:

1. Alussa oli Sana,... 14. Sana tuli ihmiseksi.

1. Sana oli Jumalan luona, ...14. ja asui keskuudessamme.

1. ...ja Sana oli Jumala. ...14. Hän oli täynnä armoa ja totuutta.

18. jae sisältää puolestaan kaksi lausetta, joista edellinen liittyy jakeeseen 1. ja jälkimmäinen jakeeseen 14:

1. Alussa oli Sana, Sana oli Jumalan luona, ja Sana oli Jumala. ... 18. Ei kukaan ole Jumalaa milloinkaan nähnyt.

14. Sana tuli ihmiseksi ja asui keskuudessamme. Hän oli täynnä armoa ja totuutta. ... 18. Ainokainen Poika, joka on Isän helmassa, on hänet ilmoittanut.

Logos - Sana

Ensimmäisen jakeen sanaa Sana (Logos) on monesti selitetty kreikkalaisesta filoso-

fiasta käsin, jossa samaa sanaa käytettiin merkitsemään kaiken näkyvän ja monissa muodoissa ilmenevän kokemusmaailman takana vallitsevaa ikuista periaatetta, viisautta tai lainalaisuutta. Kreikkalainen filosofia lähti liikkeelle siis siitä, että asioiden ja esineiden edellä käyvät ajatukset ja ideat. Kouriintuntuvaa edeltävät käsitteelliset ajatukset. Tässä kreikkalaisessa merkityksessä Logos sanaa käytetään yhä mm uususkonnollisuuden parissa silloin kun sillä viitataan uususkonnollisesti tulkittuun Jeesukseen.

Mutta heprealainen ajattelu ei pysähtynyt ajatukseen vaan jatkoi edelleen. Jokaisen ajatuksen takana on ajattelija, siis persoona. Siksi Vanha Testamentti sanoo: *"Herran pelko on viisauden alku."* Heprealainen ajattelu lähti siis liikkeelle siitä, että viime kädessä maailmankaikkeudessa ei ole ainoatakaan ratkaisematonta ongelmaa. Niiden ratkaisu on Suurella Ajattelijalla. Alussa Jumala loi taivaan ja maan. Ajattelija Jumala, siksi oli ajatuksia ja siksi konkreettinen on Hänen ajatustensa ja tekojensa tulosta.

Iankaikkinen Sana

Jakeen 1. verbimuoto "oli" (kreikan imperfekti) ei tarkoita jotain mennyttä, tai jotain nykyistä tai jotain tulevaa, vaan jotain jatkuvaa. Se kertoo jatkuvasta tilasta. Alussa oli Sana, siis pysyvä tosiasia. Sana on jatkuvasti Jumalan kanssa ja Sana on jatkuvasti Jumala. Kysymys on siis ajan rajat ylittävästä iankaikkisesta olemisesta. Sana loi kaiken ja Sana on persoonallisessa yhteydessä Jumalan kanssa (siis eri kuin Jumala), mutta silti sama kuin Jumala.

Kolminaisuuden salaisuus - Johanneksen evankeliumin keskeinen teema - tulee vastaan jo ensimmäisessä jakeessa. Jumalan suuruus ja olemus ylittävät meidän käsityskykymme. Hänen persoonansa ja Hänen ajatuksensa ovat kaiken luodun syy. Jos jäisimme vain ensimmäiseen jakeeseen, tajuaisimme kyllä jotain Jumalan persoonallisuudesta ja Hänen suuruudestaan ja viisaudestaan, mikä näkyy luomakunnan ihmeellisyyden kautta, mutta viime kädessä olisimme käsittämättömän salaisuuden äärellä, jota 18. jakeen alku terävästi kuvaa: *Ei kukaan ole Jumalaa milloinkaan nähnyt.*

Lihaksi tullut Sana

Jakeen 14. "Ja Sana tuli lihaksi" verbi ei ole "oli" vaan "tuli". Se ei tarkoita jonkin uuden alkamista, vaan entuudestaan olemassa olevan tulemistä uudella tavalla havaittavaksi. *"Sana asui (sanan mukaisesti 'pystytti telttansa') meidän keskellämme."* Paavali kuvaa tätä Jeesuksen tuloa ihmiseksi näin:

Vaikka hänellä oli Jumalan muoto, hän ei pitänyt voittamanaan etuna olla Jumalan vertainen. Hän tyhjensi itsensä, otti palvelijan muodon, tuli ihmisten kaltaiseksi, eläen ihmisenä ihmisten joukossa. Hän alensi itsensä ja oli kuuliainen kuolemaan asti, ristinkuolemaan saakka. (Fil. 2:6-8)

Sana, joka oli ja joka pysyvästi ja iankaikkisesti on Jumalan kanssa, tuli ja asettui asumaan meidän keskellemme. Se, jota kukaan ei voi nähdä, tuli kaikkien nähtäväksi. Se, mitä emme voineet tietää, tuli nyt tunnetuksi, sille löytyi ilmaisu.

Armo ja totuus - Sanan luonne

Lopuksi Johannes tiivistää kaiken sen, mitä hän näki tässä ihmiseksi tullessa Jumalassa: *"Hän on täynnä armoa ja totuutta"*. Se on kristinuskon tiivistys yhteen lauseeseen. *"Ainokainen Poika, joka on Isän helmassa, on hänet ilmoittanut."*

Kristinuskossa on kysymys sen ilmoituksesta, joka oli meiltä saavuttamattomissa, jotta voisimme sen uskoa ja olla sille kuuliaisia. "Ainokainen Poika" merkitsee lapseutta. Jumalan Poika tarkoittaa siis sitä, että Hän on osallinen Jumalan luonnosta, "Jumala Jumalasta". Ilmaisu "joka on Isän helmassa" sisältää rajoituksen. Se kertoo sen, että Jeesuksessa näemme Jumalasta sen, mikä on Hänen sydämessään, syliissään, se tarkoittaa Hänen rakkauttaan ja totuuttaan.

Jeesus ei tullut ilmoittamaan meille Jumalan ääretöntä suuruutta ja majesteettisuutta ja voimaa, joka yhä ylittää kaiken meidän käsityskykymme. Niistäkin toki saamme aavistuksia Jumalan luomistekojen suuruudessa, mutta emme vielä niitä ymmärrä. lankaikkisuudessa riittää uutta Jumalan tuntemisessa. Mutta Jeesus tuli ilmoittamaan meille Jumalan sydämen. Hän tuli selittämään ja tulkitsemaan meille Isän sydäntä. Jeesus on Jumalan Eksegeesi.

Kolme selittävää jaksoa 1:2-13, 14b, 15-17

Ensimmäinen sulkulauseke prologissa (1:2-13) selittää ensimmäistä jaetta ja kertoo, millaisessa suhteessa Sana on kahteen luomukseen. Ensimmäinen kuvataan jakeissa 2-5 ja se kertoo Sana suhteen luotuun maailmaan ja ihmiskuntaan. Toinen jakeissa 6-13 kertoo Sanan suhteen uuteen luomakuntaan, pelastettujen uuteen ihmiskuntaan.

Sanan suhde luomakuntaan

Jakeessa 2 "Hän oli alussa Jumalan luona" samoin kuin myös ensimmäisessä jakeessa käytetty kreikan sana, joka on käännetty "luona" on prepositio *pros*. Se ei ole *meta* eikä *syn* eikä *para*, jotka kaikki voidaan kääntää "luona" tai "kanssa" sanoilla. *Meta* tarkoittaa "keskellä" tai "jälkeen", *syn* taas "läheisessä yhteydessä", *para* "vierellä". Tässä käytetty sana ***pros*** ei tarkoita ainoastaan läheisyyttä, vaan toiminnallista läheisyyttä, yhteistä vaikuttamista. Sana oli Jumalan luona, kasvoista kasvoihin, jatkuvasti lähestyen Häntä, yhteisessä toiminnassa ja työssä.

Tällainen oli Sanan suhde Jumalaan alkuperäisessä luomisessa. *"Kaikki on saanut syntynsä hänen kauttaan. Ilman häntä ei ole syntynyt mitään, mikä on syntynyt."* (1:3) Sana "kaikki" ei tarkoita vain kaiken summaa, vaan myös jokaista erillistä luomakunnan osaa. Sanan luova työ ulottuu kaikkeen ja jokaiseen yksityiskohtaan asti. Jumala suoritti kaiken luovan työnsä Sanan kautta. Myös kaikki, mikä syntyy prosessien kautta yhä tänään on täysin riippuvaista Jumalan Sanan vaikutuksesta. Sana pitää myös yllä kaikkea luomakuntaansa. Paavali tiivistää saman asian Kolossalaiskirjeessä näin:

Hän on näkymättömän Jumalan kuva, esikoinen ennen kaikkea luomakuntaa. Hänessä luotiin kaikki, mitä on taivaissa ja maan päällä, näkyvät ja näkymättömät, olkootpa ne valtaistuimia tai herrauksia, hallituksia tai valtoja, kaikki on luotu hänen kauttaan ja häneen. Hän on ennen kaikkia, ja hänessä pysyy kaikki voimassa. (Kol. 1:15-17)

Elämä ja valo

Jae 4 *"Hänessä oli elämä, ja elämä oli ihmisten valo"* kokoaa edellä sanotun, mutta sisältää samalla eron elämän ja elämän välillä. Kaikki elämä on pohjimmiltaan salaisuutta, koska elämä, niin kasveissa kuin eläimissäkin on kaiken aikaa Jumalasta riippuvaa. Kaiken elämän salaisuus on Jumalassa elämän lähteessä. Mutta ihmisen kohdalla on ero. Jumalan antama elämä ihmisessä merkitsee myös valoa. Se sisällsi ihmisen kyvyn ajatella, puhua, arvioida asioita sekä kyvyn elää persoonallisessa suhteessa ja tietoisessa rakkaus-suhteessa Jumalaan ja toisiin ihmisiin.

Sitten seuraa lyhyt mutta vavahduttava julistus: *"Valo loistaa pimeydessä, mutta pimeys ei sitä käsittänyt."* Pimeys, vain yksi sana, mutta siihen sisältyy kaikki inhimillinen surkeus. Paavali puhuu *"pimeydessä hallitsevista maailmanvaltiaista, henki-maailman pahoista olennoista"*.

Sana, joka on käännetty "käsittää" merkitsee alkukielessä ei vain ymmärtämistä vaan myös valtaan ottamista, niin kuin uusi käänös oikein kääntää. Tänäänkin Jumalan valo on edelleen loistamassa, vaikka ihmismassat kulkevatkin sitä tajuamatta pimeydessä. Oikean ja väärän erotusta ei ihmiskunta ole kyennyt täysin tukahduttamaan sydämistään, vaikka valon mukaan ei haluttaisikaan vaeltaa.

Sanan suhde uuteen sukuun (1:6-13)

Tuli mies, Jumalan lähettäjä, hänen nimensä oli Johannes. Hän tuli todistamista varten, todistamaan valosta, että kaikki uskoisivat hänen kauttaan. Hän ei ollut se valo, vaan hän tuli todistamaan valosta. (1:6-8)

Johannes Kastajan tulo ennakoiti profetallisesti uutta alkua, uutta pelastettujen sukukuntaa. Uusi valo, joka valaisisi jokaista ihmistä ja olisi siis kaikkien havaittavissa ja nähtävissä, oli tulossa maailmaan (1:9). Sitten kirjoittaja katsahtaa taakse ja ympärilleen:

Hän oli maailmassa. Maailma on saanut syntynsä hänen kauttaan, mutta maailma ei tuntenut häntä. Hän tuli omiensa luo, mutta hänen omansa eivät ottaneet häntä vastaan. (1:10-11)

Eräässä merkityksessä Hän on koko maailmassa, jokaisessa ihmisessä, koska maailma on Hänen kauttaan tehty, mutta silti maailma ei tuntenut Häntä. Kun Sana tuli lihaksi, Hän tuli tässä merkityksessä omiensa luo. Evankeliumi ei ole vain kuvausta siitä, miten Jeesus otettiin vastaan, vaan myös siitä, miten Hänet hyljättiin ei vain juutalaisten keskuudessa vaan koko maailmassa.

Mutta sinä ei ole kuitenkaan kaikki:

Kaikille, jotka ottivat hänet vastaan, hän antoi oikeuden ja voiman tulla Jumalan lapsiksi, niille, jotka uskovat hänen nimeensä. He eivät ole syntyneet (toinen lukutapa: Hän ei ole syntynyt) verestä, eivät ihmisen tahdosta eivätkä miehen tahdosta, vaan Jumalasta. (1:12-13)

Tässä on uuden pelastettujen suvun alku, uusi luomus. Vaikka tämä maailma ei pimeydeltään Sanaa ottanut vastaan, Hän itse synnyttää uudesti suvun, jossa Hänen valonsa loistaa ja jossa Hänet otetaan vastaan. Tämä uusi suhde Sanaan perustuu siis uudestisyntymisen ihmeeseen.

Kirkkaus, jota voi katsella

Toinen sulkulauseke kertoo Sanasta katselun kohteena ja se sijaitsee jakeen 14 sisällä:

Me katselimme hänen kirkkauttaan, sellaista kirkkautta kuin ainoalla Pojalla on Isältä.

Sana, joka on käännetty "katsella", tarkoittaa tarkastamista, täyttä näkemistä. Kirkkaus ilmeni tunnusteoissa mitä moninaisimmilla alueilla: Kaanaan häissä se näkyi luomisen ihmeenä, Lasaruksen herättämisessä kuoleman kukistamisena, mutta niin kuin Johannes osoittaa myöhemmin, syvimmin Jumalan kirkkaus loisti Golgatan ja ylösnousemuksen voitossa.

Kaksi todistajaa

Kolmas sulkulauseke kertoo Sana suhteesta kahteen todistajaan jakeissa 1:15-17: Johannes todisti Jeesuksesta ja huusi: *"Hän on se, joka tulee minun jälkeeni. Hän on ollut edelläni, sillä hän on ollut ennen minua."*

Evankelista Johannes todistaa taas: *Hänen täyteydestään me kaikki olemme saaneet, armoa armosta. Laki on annettu Mooseksen kautta. Armo ja totuus on tullut Jeesuksen Kristuksen kautta.*

Ensimmäinen todistaja on Johannes Kastaja, Airut, joka kuului vielä vanhaan liittoon. Hänen viestinsä oli, että Sana on iankaikkinen, ei tästä ajasta eikä tähän aikaan sidottu. Toinen todistaja kuuluu taas uuteen liittoon. Hän on evankeliumin kirjoittaja Johannes, joka osoittaa, että vanha liittokin oli armon liitto, vaikkakin vielä puutteellinen. Mutta nyt uusi liitto Jeesuksessa Kristuksessa tuo täyden ja lopullisen armon ja totuuden. Jae 17 on usein ymmärretty ikään kuin siinä vanha liitto ja uusi pantaisiin toisiaan vastaan. Vanha ei ollut vain laki- vaan myös armoliitto yhtä vähän kuin uusikaan ei ole pelkkä armoliitto, vaan siihen kuuluu myös totuus.

Pastori Yoshihiro Koorikin todistus

Synnyin Shimanen läänissä Zen-buddhalaisuuteen kuuluvan Sootoo-suunnan historiallisen Chooden -nimisen buddhalaistemppelein piirijohtajan kotiin. Ala-asteen ensimmäisestä luokasta kuudennelle luokalle asti kävin joka lauantai temppeelikoulua (joka on kristillisen pyhäkoulun vastine buddhalaisuudessa). Temppeelikoulun opiskelu sisälsi lauluja, joilla ylitettiin Buddhaa, ja opimme toistamaan buddhalaisia sutria (buddhalaisia pyhiä kirjoituksia). Buddhalaisen papin selitysten kuuntelu oli hauskaa ja ne rauhoittivat lapsensydäntäni. Kodissani juhlittiin 8. päivä huhtikuuta Buddhan syntymäpäivää, kukkajuhlaa, huomattavasti komeammin kuin joulua konsanaan. Söimme juhлариisiä ja makeita soijapapukakkuja.

Kun nykyinen Chooden temppelein pappi meni naimisiin, puhemiehenä ja avioliiton todistajana toimi isoisäni. Aina yläasteen alkuun asti buddhalainen temppeleli edusti minulle ai-noata mahdollista pelastustietä, antoi sydämeeni rauhaa enkä epäillyt vähääkään, etteikö buddhalainen opetus olisi totta.

Mutta sitten minua kohtasi syvä järkytys, kun iso isoäitini kuoli. Hän oli toistanut buddhalaisia sutria päivittäin ja oli uskossaan erittäin palava Buddhan palvoja. Mutta kun hän joutui sairastuoteeseen, hänen päivänsä olivat kuolemaan asti pelkkää epätoivoa. Kun näin, miten tämä iso isoäitini, joka oli 70 vuotta uskollisesti lausunut sutria ja viettänyt innokasta buddhalaisen uskonelämää, menetti ennen kuolemaansa toivonsa ja rauhansa, minun uskoni buddhalaisena alkoi pahasti horjua. Siitä päivästä omaakin elämäni alkoi kalvaa kuolemanpelko.

Yliopistoaikoihin tuo jäytävä pelko muuttui hyvin todelliseksi. Sairastuin pariksi viikoksi, jouduin syvän kauhun valtaan siitä, mitä minulle tapahtuisi, jos nyt kuolisin tässä tilassa. Vaikka olisin halunnut turvautua johonkin, löytää avun jostakin, minulla ei ollut mitään mi-hin uskoa. Kun vointini sitten hiukan parani, markettiin ostoksille mennessäni huomasiin kaukana punaisen valaistun ristin. Merkillistä kyllä en palannutkaan kotiini, vaan tuon ristin johtamana kävelin rakennuksen luo ja menin sisään. Sisälle päästyäni tajusin, että kyseessä oli kristillinen kirkko. Paikka oli Koben Tarumin luterilainen kirkko ja sen silloiselta pastorilta, nykyisen Koben luterilaisen teologisen seminaarin rehtorilta Akio Hashimotolta, sain kuulla Kristuksen rististä ja ylösnousemuksesta sekä syntikysymyksestä. Kuunnellessani pastorin raamatunselitystä minulle heräsi ajatus, että tästä saattaisi löytyä vastaus minua ahdistaviin kysymyksiini.

Valmistuttuani yliopistosta palasin kotipuoleeni Tottorin lääniin, missä Yonagon luterilai-

sessä kirkossa pastori Yasushi Ikegami antoi minulle raamattuopetusta. 22 -vuotiaana tein Jeesuksen Kristuksen edessä synneistäni parannuksen, uskoin ylönousemuksen ja sain kasteen. Vasta 22 -vuotiaana pääsin ensi kerran maistamaan todellista elämäniloa.

Mutta 25-vuotiaana vyöryi elämäni suuri koettelemus. Töissä oli kiireistä ja ylirasittuneena sairastuin ja minulla todettiin krooninen haimatulehdus. Viiden kuukauden sairaalasaolon aikana tajusin, että samoin kuin itselleni Jeesus Kristus on välttämätön, myös monet sairaat, ahdistetut ja koettelemusten kanssa kamppailevat tarvitsevat Jeesuksen Kristuksen elämänsä. Minun tulisi toki kertoa siitä Herrasta Jeesuksesta Kristuksesta, joka pelastaa meidät kaikenlaisesta ahdistuksesta ja synnistä. Herra kutsui näin minua kokotoimiseen julistustyöhön ja 27-vuotiaana sain aloittaa teologisessa seminaarissa opinnot valmistuakseni papiksi.

Siitä lähtien kuin sain tulla kristityksi minua on toistuvasti rohkaissut seuraava Raamatun sana: "Mutta hän on haavoitettu meidän rikkomustemme tähden, runneltu meidän pahain tekojemme tähden. Rangaistus oli hänen päällensä, että meillä rauha olisi, ja hänen haavainsa kautta me olemme paratut. Me vaelsimme kaikki eksyksissä niin kuin lampaat, kukin meistä poikkesi omalle tielleen. Mutta Herra heitti hänen päällensä kaikkien meidän syntivelkamme." (Jes. 53:5-6)

Kristus tuli todellakin tänne maan päälle ja otti meidän syntimme, kärsimyksemme ja surumme kantaakseen ristin puulle. Juuri siksi usko Kristuksen ristiin tulee suureksi voimaksemme ja samoin, kuin Jeesus Kristus herätettiin kuolleista, mekin saamme iankaikkisen elämän. Sydämeni halu on, että myös Japanissa monet uskoisivat Jeesukseen Kristukseen ja saisivat kokea todellista elämäniloa.

Entä Sinä?

Koska Jumala tuli ihmiseksi Jeesuksessa, tänään on mahdollista oppia tuntemaan Hänet ja Hänessä päästä elävään yhteyteen taivaallisen Isän kanssa. Mikä on Sinun suhteesi Jeesukseen? Mikä on uskon tunnustuksesi? Kenen varaan viime kädessä elämäsi rakennat?

Kysymyksiä:

1. Millainen on Jumalan ja Sanan välinen suhde? (1,2)
2. Kuka on Sana? (14)
3. Luettele Jeesuksen Kristuksen tekoja jakeissa: a) (3,10) b) (4) c) (5)
4. Miten ihmisen synnin surulliset vaikutukset ilmenevät? a) (5,10) b) (11)
5. Miten Johannes, jota nimitettiin "suurimmaksi vaimoista syntyneiden joukossa", ja Jeesus eroavat toisistaan a) olemukseltaan? (6,8,15) b) tehtävänsä puolesta? (7,8)
6. Millainen oikeus ja voima annetaan sellaiselle, joka ottaa Jeesuksen vastaan eli uskoo Häneen? (12)
7. Kuka antaa ihmiselle Jumalan lapsioikeuden ja voiman? (12)
8. Miten ihmisestä tulee kristitty? (13, vrt myös 3:3,5)
9. Mikä oli Sanan päämäärä, kun Hän tuli ihmiseksi? (14,16,18)
10. Mikä on lain sisältö? (17)
11. Mitä sisältävät armo ja totuus, jotka saadaan Jeesuksen kautta? (14,17)
12. Mitä me saamme Jeesukselta ja kuinka paljon? (16)